

l) = प्रकृत्यादि *Thema u. s. w.* AK. — m) मुख्यानुयायिनि शिशो AK. H. an. 4, 146. मुख्यानुयायिबाले MED. Einige machen daraus zwei Bedeutungen. — n) प्रकृतस्यानुवर्तने AK. H. an. प्रकृतस्यानुवर्तने MED. COLEBR.: continuation. — o) Anfang (आरम्भ) ÇABDAR. im ÇKDr. — p) ein Bis-chen TRIK. 3, 2, 8. — 2) f. ई. a) Durst H. an. 4, 147. MED. dh. 41. — b) der Schlucken (ह्लिका) dies.

अनुबन्धन (wie eben) n. ununterbrochene Kette, Folge: डुःखं डुःखा-नुबन्धनम् VIKR. 33, 10.

अनुबन्धिव (von अनुबन्धिन् n. das Begleitetsein, Verbundensein: गु-णा गुणानुबन्धित्वात् सप्रसवा इव RAGH. 1, 22.

अनुबन्धिन् (von बन्ध् mit अनु) adj. am Ende eines comp. 1) in seinem Gefolge habend, verbunden mit: ग्रधश्च मूलान्यनुसंततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके BHAG. 13, 2. सुखानुबन्धी angenehmen Eindruck machend SUÇR. 1, 247, 8. — 2) während, dauernd: रोग एष सुदुस्तेरो वर्षगणानुबन्धी SUÇR. 1, 287, 16. 6, 18. 2, 234, 8.

अनुबल (1. अनु + बल) n. Nachtrab eines Heeres: निग्रधान रणे राम एकस्तान्स्वरात्तमान् । तेषामनुबलं चैव सकृद्वाणि चतुर्दश ॥ R. 1, 1, 46.

अनुबोध (von बुध् mit अनु) m. Wiedererregung eines verflüchtigten Geruchs AK. 2, 6, 3, 24. — Vgl. प्रबोधन.

अनुब्राह्मण (1. अनु + ब्राह्मण) n. ein Brāhmaṇa-ähnliches Werk P. 4, 2, 62. = ब्राह्मणसदृशो ग्रन्थः KĀC. und SIDDH. K. zu d. St. WEBER, Lit. 11, N. 1.

अनुब्राह्मणिक (von अनुब्राह्मण) = अनुब्राह्मणिन् Ind. St. I, 30, 4. Viel-leicht आनु^० zu lesen.

अनुब्राह्मणिन् (wie eben) m. Kenner oder Anhänger eines Anubrah-ṇa P. 4, 2, 62. NIDĀNA-S. in Ind. St. I, 43, 9. WEBER, Lit. 79.

अनुवर्त्तर (von भर् mit अनु) adj. sich nachschwingend, nachstrebend RV. 1, 88, 6.

अनुभव (von भू mit अनु) m. 1) Wahrnehmung, Auffassung AK. 3, 3, 27. H. 1320. विप्रयानुभवः SĪH. D. 67, 15. 76, 10. कुर्यनुभवः P. 8, 4, 46, Sch. VEDĀNTAS. 14, 14. 13, 4. 7. u. s. w. सर्वव्यवहारहेतुर्वृद्धिज्ञानम् । सा द्विविधा स्मृतिरनुभवश्च Z. d. d. m. G. VI, 29, N. 7. Vgl. अनुभूति. — 2) Versuch (?): निश्चितानुभवश्चापि हनुमान्कार्यसाधने R. 4, 42, 9.

अनुभाव (wie eben) m. 1) Zeichen, Anzeichen: गर्भमाधत्त राक्षी गुरुभि-रभिनिविष्टे लोकपालानुभावे: RAGH. 2, 75. रतदुद्धा — दिव्यानुभावया KATHIS. 4, 117. In der Rhetorik = भावबोधक AK. 1, 1, 3, 21. MED. v. 36. = भावमूचन H. 326. an. 4, 301. eine, einem Gemüthszustande entspre- chende und denselben verrathende, körperliche Erscheinung SĪH. D. 62, 9. 22, 11. 77, 2. — 2) Würde, Ansehen, Macht (प्रभाव) AK. 3, 4, 211. H. an. MED. न क्त्वस्ति बलं किञ्चिन्म ज्ञातुमनागतम् । अनुभावात् ज्ञा- नामि महर्षेर्भावितात्मनः ॥ R. 4, 63, 20. आत्मानमनुभावं च — व्याख्यातु- मर्हसि 31, 9. परिमेषपुरःसैरा । अनुभावविशेषात् सेनापरिवृताविव RAGH. 1, 37. महानुभाव f. आ von grossem Ansehen, von grosser Macht BHAG. 2, 5. R. 2, 18, 41. 5, 11, 16. ÇĀK. 31, 2. PAÑKAT. 186, 12. — 3) Gesinnung, Den- kungsart (?): आश्चर्यमपरित्याज्यो दृष्टनष्टापदमपि । अविवेकान्धबुद्धीनां स्वानुभावो डरात्मनाम् ॥ KATHIS. 3, 37. = सतो मतिनिश्चयः AK. 3, 4, 211. = निश्चयः H. an. 4, 301. MED. v. 36.

अनुभावक (wie eben) n. verstehend; davon अनुभावकता Verstandniß: यत्पदेन विना यस्याननुभावकता भवेत् BHĀSHĀP. 83.

अनुभावन (vom caus. von भू mit अनु) n. das Erregen eines Anubhāva (s. अनुभाव 1. am Ende) SĪH. D. 27, 7. 8.

अनुभाविन् (von भू mit अनु) adj. der etwas wahrnimmt, sieht, Augenzeuge: अनुभावी तु यः कश्चित्कुर्यात्सात्पं विवादिनाम् M. 8, 69.

अनुभाषण (von भाष् mit अनु) n. das Nachsprechen NĪJA-S. 3, 59.

अनुमिति (1. अनु + मिति) adv. längs der Spalte KĀTJ. ÇR. 26, 2, 17.

अनुभू (von भू mit अनु) adj. sehend, wahrnehmend: अयमात्मा ब्रह्म सर्वानुभूः BHĀ. ĀR. Up. 2, 3, 19.

अनुभूति (wie eben) f. Wahrnehmung, Auffassung: बुद्धिस्तु द्विविधा मता । अनुभूतिः स्मृतिश्च स्यादनुभूतिश्चतुर्विधा ॥ प्रत्यक्षमप्यनुमितिस्तयो- पमितिश्चद्वे । BHĀSHĀP. 30. 31. — Vgl. अनुभव 1. und अनानुभूति.

अनुभूतिप्रकाश (अनुभूति + प्रकाश) m. Titel eines Werkes, eine metri- sche Paraphrase der zwölf hauptsächlichsten UPANISHAD, von VIDYĀRĀṆ- JAMUNI, Ind. St. I, 471. WEBER, Lit. 94, N. 1.

अनुभूतिस्वप्नपार्ष (अनुभूति, स्वप्न, आचार्य) m. N. pr. Verfasser der Grammatik सारस्वती प्रक्रिया Z. d. d. m. G. II, 337. Verz. d. B. H. No. 773—775. Verz. d. Pet. H. No. 87.

अनुमत (von मन् mit अनु) 1) adj. a) gebilligt, gutgeheissen, worin man eingewilligt hat: लक्ष्मणानुमतं वचः R. 4, 12, 9. अनुमतगमना शकुन्तला तरुभिः ÇĀK. 83. — b) überlassen, abgetreten: सा यते जन्म तेन नो ऽनुमता सोममच्छेदकृतिर्येवैतदाक् ÇĀT. Br. 3, 2, 4, 20. तस्य ह वा एषानुमता गृह्ये कृत्यते in dessen Hause darf sie (die Kuh) geschlagen werden 5, 4, 4, 23. — c) die Erlaubniß, Einwilligung habend: अनुमत्यानुमतः स्यू ÇĀT. Br. 5, 2, 3, 4. 3, 3, 31. गुरुणानुमतः M. 3, 4. VID. 208. अनुमतो गृह्ये zur Hei- rath RAGH. 3, 10. — 2) n. Einwilligung: इत इच्छामि गतव्ये ऽनुमतं तया R. 3, 12, 8. अनुमते mit Einwilligung, mit dem gen. M. 3, 131. 8, 338. SĪH. 3, 80. N. 17, 21. R. 1, 67, 24. am Ende eines comp. M. 8, 231. VIÇV. 12, 24.

अनुमति (wie eben) f. 1) Einwilligung: अक्रामानुमतौ AK. 3, 3, 13. = संमति TRIK. 3, 3, 145. = अनुज्ञा H. an. 4, 98. MED. I. 183. Gutheissung, das Einverständnisein, mit dem obj. comp.: एकोदशानुमत्या P. (ed. Calc.) 1, 2, 6, Sch. — 2) Zuneigung, Gunst, Gnade. Personifiziert eine Genie, in welcher die freundliche Zustimmung der Götter zu den Opfern und Wünschen der Frommen ausgedrückt ist: सोमस्य राक्षो वरुणस्य धर्मणि वृक्षपतेरनुमत्या उ शर्मणि RV. 10, 167, 3. अनु नो ऽद्यानुमतिर्यज्ञे देवेषु मन्यताम् VS. 34, 9. ज्योत्स्नस्येन सूर्यमुच्चरत्तमनुमते मूळया नः स्वास्ति RV. 10, 59, 6. अनुमत्यै हविर्ष्टाकापालं पुराडाशं निर्वपति ÇĀT. Br. 5, 2, 3, 2. 4. देव्यनुमते ऽन्वयेमं यज्ञे यज्ञमानाय मन्यस्व KĀTJ. ÇR. 23, 3, 1. 15, 1, 9. Deshalb ist sie zusammen mit Bhaga genannt AV. 5, 7, 4. 9, 4, 12. Durch Anwendung des Begriffs der Zuneigung auf das Verhältniss der Geschlechter wird Anumati eine Liebesgöttin und Vorsteherin der Zeugung. In diesem Sinne ist VS. 34, 8. in AV. 7, 20, 2. umgebil- det. In einem Liebeszauber: अनुमते अन्विदं मन्यस्वाकृते समिदं मनः । देवाः प्र किनुन स्मरन्मत्तौ मामनु शोचतु AV. 6, 131, 2. प्रजापतिरनुमतिः सि- नीवालयचीकृपत् । त्रैलोक्यमन्यत्रादधत्पुमसिमु दधद्विह 11, 3. Neben Brhas- pati und Sinvāli 2, 26, 2. mit Savitar und Praḡāpati 7, 24, 1. mit Savitar und Varuṇa 1, 18, 2. An sie gerichtet ist das Lied AV. 7, 20, in welchem beide Seiten hervortreten. VS. 29, 60. AIT. Br. 3, 17. ĀÇV. ÇR.